

چه داروهایی برای درمان لوپوس به کار می‌روند؟

ترجمه: دکتر گیتی حاجبی

گروه داروسازی بالینی دانشکده داروسازی شهید بهشتی

■ داروهای ضدالتهاب

داروهای ضدالتهاب به برطرف شدن بسیاری از علائم لوپوس با کاهش التهاب و درد کمک می‌کنند. ضدالتهاب‌ها متداول‌ترین داروها برای درمان لوپوس هستند، مخصوصاً علائمی چون تب، آرتریت یا پلورزی، که معمولاً طی چند روز از شروع درمان بهبود می‌یابند.

برای بسیاری از افراد مبتلا به لوپوس، یک داروی ضدالتهاب ممکن است تنها دارویی باشد که آن‌ها برای کنترل لوپوس نیاز داشته باشند.

□ آسپیرین

* کاهنده درد با خصوصیات ضدالتهاب و ضدانعقاد (رقیق‌کننده خون).

* می‌تواند بعضی از علائم لوپوس را کنترل کند.

* ارزان و قابل دسترس به صورت OTC

* می‌تواند موجب تحریک معده شود.

□ استامینوفن (Tylenol)

* درمان درد

* تحریک کمتر معده نسبت به آسپیرین
* کمکی به التهاب نمی‌کند و نمی‌تواند فعالیت بیماری لوپوس را کنترل کند.
* اغلب افرادی که تایلنول را دریافت می‌کنند، عوارضی ندارند اما در موارد نادر نارسایی حاد کبد اتفاق افتاده است.
* به صورت OTC قابل دسترس است.

■ داروهای ضدالتهاب غیراستروئیدی (NSAIDs)

Ibuprofen (Motrin)

naproxen (Naprosyn)

indomethacin (Indocin)

nabumetone (Relafen)

celecoxib (Celebrex)

* سرکوب‌کننده التهاب

* به‌خصوص برای درد و سختی مفصل مفید

است.

* افراد اغلب به یک NSAID خاص بهتر از دیگری پاسخ می‌دهند بنابراین، ممکن است لازم باشد فرآورده‌های متعدد بسیاری را امتحان کنید تا موثرترین فرآورده برای خود را تعیین کنید.

* مشابه آسپیرین، NSAIDs می‌توانند موجب تحریک معده شوند.

* NSAIDs ممکن است همین‌طور موجب مشکلات جدی گوارشی (GI)، از قبیل زخم خونریز شوند. برای کاهش شانس این مشکلات، NSAIDs معمولاً با غذا، شیر یا آنتی‌اسیدها، یا ممکن است همراه داروهایی از قبیل:

* misoprostol (Cytotec), omeprazole (Pri-losec), lansoprazole (Prevacid) و دیگر داروها دریافت شوند. شما ممکن است برای این داروها نیاز به نسخه داشته باشید.

* عوارض سوء NSAIDs، از قبیل نتایج آزمون غیرطبیعی ادرار، گاهی ممکن است برای علائم لوپوس فعال اشتباه شوند. تشخیص احتمال این مشکل مصرف NSAID مهم است، چون علائم بعد از قطع دارو برطرف می‌شوند. به‌طور کلی، همیشه در مورد دریافت خیلی زیاد هر NSAID باید محتاط باشید، مقادیر زیاد می‌تواند جریان خون کلیه را کاهش دهد و ممکن است با توانایی آن‌ها برای حذف ضایعات از بدن تداخل کند.

* NSAIDs به‌صورت OTC و با نسخه (برای مقادیر بیشتر) در دسترس هستند.

■ کورتیکواستروئیدها

کورتیکواستروئیدها (همین‌طور به نام گلوکوکورتیکوئیدها، کورتیزون یا استروئیدها

شناخته می‌شوند) داروهای نسخه‌ای سنتتیک هستند که برای کار مشابه هورمون‌های طبیعی تولید شده از غدد آدرنال بدن، به‌خصوص کورتیزول طراحی شده‌اند. هورمون‌ها پیام‌رسان‌های شیمیایی بدن هستند که اغلب عملکردهای بدن را تنظیم می‌کنند. کورتیزول به تنظیم فشارخون و سیستم ایمنی کمک می‌کند و قوی‌ترین هورمون ضدالتهاب بدن است. کورتیکواستروئیدهای تجویزی برای بیماری‌های اتوایمون از استروئیدهای آنابولیک که گاهی وزنه‌بردارها و دیگر ورزشکاران برای افزایش قدرت دریافت می‌کنند فرق می‌کنند.

داروهای استروئیدی به سرعت تورم، گرمی، تدرنس و درد همراه با التهاب را کاهش می‌دهند. این کار با کاهش پاسخ سیستم ایمنی انجام می‌شود. پردنیزون متداولترین استروئید تجویزی برای لوپوس است. پردنیزولون و متیل پردنیزولون (Medrol) مشابه پردنیزون هستند.

اگر شما مشکل کبدی دارید بعضی پزشکان ترجیح می‌دهند این داروها را نسخه کنند.

اغلب مردم استروئیدها را در شکل قرص دریافت می‌کنند، اما کرم‌ها و ژل‌های جلدی اغلب برای لوپوس پوستی (پوست) استفاده می‌شوند. استروئیدهای شکل مایع گاهی داخل عضلات یا مستقیماً در مفاصل و در بعضی موارد در لژیون‌های پوستی تزریق می‌شوند. استروئیدهای پالس دوزهای مایع بزرگ وریدی هستند (تزریق داخل ورید) طی چند ساعت داده می‌شوند، اثرات سودمندشان می‌تواند برای هفته‌ها طول بکشد، بنابراین، استروئیدهای پالس گاهی برای کنترل شعله‌وری لوپوس یا برای کسانی که نمی‌توانند

علت‌های منجر به مرگ در افراد مبتلا به لوپوس است.

* نکرز عروق استخوان، که اغلب در هیپ اتفاق می‌افتد، خودش تخریب استخوان و بسیار دردناک است. آسودگی از درد اغلب نیازمند تعویض کامل مفصل است.

* اوستئوپورزیس (استخوان‌ها شکننده و احتمال شکستن بیشتر می‌شود) منجر به شکستگی‌های استخوان، به خصوص شکستگی‌های فشاری ستون فقرات با پشت درد شدید می‌شوند.

عفونت‌ها یکی از دلایل منجر به مرگ در افراد مبتلا به لوپوس هستند. مصرف طولانی استروئید می‌تواند خطر عفونت را افزایش دهد. اگر شما استروئید می‌گیرید، مراقبت بیشتری برای تمیز نگه داشتن و محافظت زخم‌های باز انجام دهید.

■ داروهای ضدمالاریا

داروهای ضدمالاریا داروهای نسخه‌ای هستند، در ترکیب با استروئیدها و سایر داروها، قسمتی برای کاهش مقدار مصرف سایر داروهای مورد نیاز مصرف می‌شوند. داروهای ضدمالاریا اغلب برای راش‌های پوستی، زخم‌های دهان و درد مفصل نسخه می‌شوند، اما می‌توانند همین‌طور در اشکال خفیف لوپوس که التهاب و انعقاد خون یک نگرانی هستند موثر باشند. داروهای ضدمالاریا لوپوس را با کاهش تولید آنتی‌بادی، محافظت در مقابل اثرات مخرب اشعه ماورای بنفش از آفتاب و سایر منابع و بهبود لزیون‌های پوستی بهبود می‌دهند.

دو نوع داروی ضدمالاریا که امروزه اغلب برای لوپوس نسخه می‌شوند هیدروکسی کلروکین

استروئیدها را در شکل قرص تحمل کنند، تجویز می‌شوند.

پزشک سعی خواهد کرد مقدار مصرف استروئید شما را در کمترین سطح موثر نگه دارد. وقتی علائم لوپوس به درمان پاسخ دادند، دوز استروئید تدریجاً کاهش داده می‌شود (tapered). به عنوان یک آلترناتیو به tapering یا پایین آوردن دوز استروئید، پزشک ممکن است دریافت استروئید را یک روز در میان براساس یک روز دارو و روز بعد بدون دارو را انتخاب کند.

استروئیدها می‌توانند انواعی از عوارض سوء ایجاد کنند از قبیل:

* تغییرات در ظاهر

– آکنه

– صورت گرد یا ماه مانند، افزایش وزن یا رشد مو
– احتباس مایع و توزیع مجدد چربی، منجر به تورم صورت و شکم اما لاغری بازوها و پاها می‌شود.

* پوست شکننده که به آسانی کبود می‌شود.

* سرکوب رشد در بچه‌ها

* تحریک‌پذیری، آژیته شدن، هیجانی شدن، بی‌خوابی و افسردگی

تغییرات در ظاهر و خلق با مقدار مصرف بالای استروئیدها آشکارتر است.

مصرف طولانی مدت استروئید می‌تواند عوارض جانبی اضافی ایجاد کند، شامل:

* بیشترین خطر، افزایش خطر ابتلا به شماری از عفونت‌ها است. اگر استروئید دریافت می‌کنید، مراقبت بیشتری برای تمیز نگه داشتن و محافظت از زخم‌های باز باید داشته باشید. عفونت‌ها یکی از

(Plaquenil) و کلروکین (Aralen) هستند. برخلاف پاسخ سریع که با استروئیدها دیده می‌شود، داروی ضدمالاریا ممکن است قبل از این که علائم لوپوس را بهبود دهد ماه‌ها طول بکشد. عوارض جانبی داروهای ضدمالاریا نادر و معمولاً خفیف‌اند: شامل بهم خوردن معده و تغییرات رنگ پوست هستند.

عوارض جانبی معمولاً بعد از تطبیق بدن با دارو برطرف می‌شوند. در مقادیر مصرف بالا و طی زمان، داروهای ضدمالاریای خاص ممکن است به شبکیه چشم آسیب بزنند و موجب مشکلات بینایی شوند. با دوزهای کم مصرفی ضدمالاریا در درمان لوپوس، خطر این مشکل بی‌نهایت کم است. در هر صورت، به‌عنوان یک احتیاط، افراد تحت درمان با داروی ضدمالاریا باید سالانه یک چشم‌پزشک را ملاقات کنند.

زنان باردار باید به دریافت داروی ضدمالاریای تجویزی برای اجتناب از شعله‌ور شدن لوپوس ادامه دهند. اگرچه این دارو از جفت عبور می‌کند، احتمال سمیت چشم و گوش در نوزادان بسیار کم است. در حقیقت، مطالعات اخیر پیشنهاد می‌کنند که خطر شعله‌وری برای مادر بیشتر از خطر مسمومیت جنین است.

■ داروهای سرکوب‌کننده ایمنی (تعدیل‌کننده‌های ایمنی)

داروهای سرکوب‌کننده ایمنی داروهای نسخه‌ای مصرفی برای کنترل التهاب و سیستم ایمنی فوق‌العاده فعال هستند، به‌خصوص وقتی استروئیدها قادر به کنترل علائم لوپوس نباشند، یا

وقتی بیمار نتواند مقادیر مصرف بالای استروئیدها را تحمل کند. در هر صورت، عوارض جانبی جدی از این داروها می‌تواند وجود داشته باشد. اگر تحت درمان سرکوب‌کننده‌های ایمنی هستید، باید با دقت توسط پزشک‌تان ارزیابی شوید. داروهای ایمنوساپرسیو توانایی بدن را برای مبارزه با عفونت‌ها کاهش می‌دهند و شانس پیشرفت عفونت‌های ویروسی از قبیل زونا (آبله‌مرغان یا هرپس زوستر) را افزایش می‌دهند. بی‌نهایت مهم است که حتی به کوچکترین بریدگی و یا زخم توجه کنید، و اجازه دهید پزشک‌تان هر نوع نشانه عفونت، مثل قرمزی، تورم، تندرns یا درد را که شروع می‌شود را بداند. این داروها همین‌طور ممکن است خطر انواع خاصی از سرطان را توسعه دهند.

هر داروی ایمنوساپرسیو دارای عوارض جانبی منحصر به فرد است.

بنابراین، مهم است که فقط پزشک‌انی که تجربه کار با این داروها را دارند آن‌ها را نسخه کنند.

■ سیکلوفسفاماید (Cytoxan)

* برای مبارزه با سرطان توسعه یافتند.
* قبلاً در شکل قرص دریافت می‌شدند. امروز، Cytoxan از راه وریدی دریافت می‌شود (داخل ورید یا IV).

* نشان داده که بیماری کلیه و ریه را بهبود می‌دهد.

* می‌تواند بر سیکل قاعدگی زنان تاثیر بگذارد.
* می‌تواند موجب مشکلات مثانه، ریزش مو و نازایی شود.

به راحتی منعقد شدن، خون را رقیق می‌کنند. داروهای ضدانعقاد شامل آسپیرین با مقادیر کم و هپارین نسخه‌ای (Calciparine, Liquaemin) و وارفارین (Coumadin) هستند. به طور خاص، اگر با وارفارین درمان می‌شوید، باید توسط پزشک‌تان ارزیابی شوید تا اطمینان حاصل شود خون شما زیاد رقیق نمی‌شود. ضدانعقاد درمانی ممکن است در بعضی بیماران مبتلا به لوپوس مادام‌العمر باشد. تحقیق خیلی اخیر نشان می‌دهد که خصوصیات ژنتیک افراد در چگونگی پاسخ به وارفارین تاثیر دارد؛ به طور خاص، افراد با اختلاف در دو ژن ممکن است مقادیر مصرف کمتر وارفارین را لازم داشته باشند به علت تفاوت‌های بدن افراد که چطور وارفارین را متابولیزه کنند و توانایی وارفارین برای پیشگیری از انعقاد را تنظیم کنند. بنابراین، دوزاژ و تجویز وارفارین برای هر کسی باید انفرادی باشد.

■ آنتی‌بادی‌های منوکلونال (mAbs)

Benlysta (belimumab) (قبلاً LymphoStat-B™) نامیده می‌شد). برای مختل کردن فعالیت لنفوسیت‌های B با مداخله با BLYS، یک پروتئین لازم برای فعالیت سلول‌های B توسعه یافت. Benlysta اولین و تنها داروی اختصاصی توسعه یافته و تایید شده برای درمان لوپوس است.

منبع

LUPUS FOUNDATION OF AMERICA What medications are used to treat lupus? Medically reviewed on July 12, 2013

■ متوترکسایت (Rheumatrex)

* برای مبارزه با سرطان توسعه یافتند.
* به عنوان استاندارد طلایی شناخته می‌شود.
* بهترین دارو برای درمان آرتریت روماتوئید است.
* نشان داده در درمان ضایعات پوست، آرتریت و پلوریت در افراد مبتلا به لوپوس خیلی موثر است.
* می‌تواند موجب حساسیت به آفتاب، آسیب کبد (شامل سیروز) و عفونت‌های ریوی شود.
* تهوع، زخم‌های دهان و سردرد شایع‌ترین عوارض جانبی هستند.
اگر این دارو را می‌گیرید نباید الکل بنوشید، به خصوص اگر سابقه بیماری کلیوی دارید. اگر مقادیر مصرف بالای متوترکسایت را می‌گیرید، نباید NSAIDs مصرف کنید؛ وقتی آسپیرین هم می‌گیرید احتیاط توصیه می‌شود.

■ آزاتیوپرین (Imuran)

* برای پیشگیری از رد پیوند کلیه توسعه یافت.
* مسیر التهاب در لوپوس را مسدود می‌کند.
* به کاهش مقدار مصرف استروئیدها و بهبود بیماری کلیه و کبد کمک می‌کند.
* می‌تواند موجب پانکراتیت و شکل‌های آلرژیک هپاتیت شود، بنابراین، آزمون‌های عملکرد کبد و شمارش سلول‌های خون به طور منظم باید انجام شود.

■ ضدانعقادها

چون انعقاد خون می‌تواند یک علامت تهدیدکننده حیات لوپوس باشد، این داروها برای پیشگیری